

LA SECA,
LA MECA I...ALBERT
ROIG

La mascota

Hauria pogut ser un Mickey Mouse, o un saltimbanqui del Cirque du Soleil, o encara pitjor, algun element propi andorrà però amagant la seva identitat amb un nom inventat o anglesitzant-lo com es va fer en el seu dia amb l'avinguda Carlemany versus Vivand, d'una banda,

o amb el *shopping mile*, de l'altra, fent gala d'aquesta mena d'autoodi que sembla que tenen els nostres gestors turístics -d'ara i d'abans- cap al català i/o el producte andorrà perquè no els deu semblar prou atractiu per als visitants. La realitat és que la mascota escollida per als Jocs dels Petits Estats podríem interpretar-la com un homenatge a la tècnica de la pedra seca, una forma de construcció tradicional molt nostrada i en fase emergent. Dit sigui de pas, i sense

que ningú se m'enfadi, els dissenyadors també s'haurien pogut decantar per fer un fallaire, o un beç del Madriu humanitzat, ja que les falles i la vall formen part del patrimoni mundial, o algun dels campanars romànics que tenim espargits per la geografia andorrana, potser més concretament algun de rodó fent així l'ullet al recentment accidentat de Sant Vicenç. Però no ens podem queixar, la pedra seca és una part important del nostre patrimoni cul-

tural, un element que s'identifica amb el territori i que també porta el segell Unesco malgrat que Andorra no formi part de la llista de països amb aquest reconeixement internacional. El disseny podrà agradar més o menys, amb això ja no m'hi poso, però potser per una vegada l'hauré encertat posant en valor la nostra idiosincràsia. No sé si deu haver tingut alguna cosa a veure que cap dels nostres responsables turístics formava part del jurat.

Pis en venda a Sant Julià de Lòria

72 m², 2 dormitoris i 1 bany. Pàrquing i traster.

Preu: 285.000 €

Ref. 04630

Tel. (+376) 80 80 80 www.inmobiliariasuperior.com

Girasol Blanco

ARTISTA

>> L'artista andorrana és pintora, escriptora, actriu i especialista de cinema
44 anys. L'Estudi d'Ordino acull des de dimarts passat la mostra 'Gent del Poble', on l'artista andorrana explica en dibuixos fets a partir de tinta xinesa i aquarel·les la vida de quinze personatges de la parròquia.

“És una caricatura d'Ordino, però és que Ordino és així”

Per què Ordino?
Soc andorrana de naixement però vaig estar vivint fora del país uns vint anys. Vaig tornar fa vuit anys i a Ordino hi vivien la meua germana i la meua millor amiga. Però sobretot perquè és un poble molt bonic. Jo venia d'una gran ciutat i em vaig dir que si me n'anava a un poble seria com Ordino.

És una artista multidisciplinària. D'on li ve?

De ben petita ja dibuixava als marges de les llibretes i a la meua família tots són grans artistes. Soc professora de teatre, n'he escrit obres, he actuat en cinema i teatre, soc especialista de cinema, escric i també dibuixo.

ANA / A. S.

D'on surt la idea de dibuixar la gent d'Ordino?

Jo volia il·lustrar els meus propis contes. Soc molt bona copiant dibuixos però no volia copiar-los. I la Rosa, la directora de l'Escola d'Art d'Ordino, em va proposar un exercici. Girasol fes una composició, fes una creació, dibuixa't a tu, fes-te un dibuix animat, des-

prés una caricatura. I en comptes de dibuixar-me a mi vaig dibuixar un senyor del poble. Em va agradar tant el resultat que vaig pensar que en podia fer d'altres.

I d'aquí va sortir la mostra?

Soc molt dispersa. I la Rosa em va dir, agafa una idea i de la que tingués d'aquí a un any faràs una ex-

posició. I hauràs de treballar com una boja perquè tens una data.

Com la definiria, la mostra?

Jo passejo gossos i conec tothom del poble perquè els veig i em saludo amb tothom. La mostra és una caricatura d'Ordino, però és que Ordino és així. El d'Ordino era l'ambient perfecte.

Per què quinze personatges?

M'hauria encantat que fossin vint-i-dos o trenta, però tenia una data. M'agradaria poder fer una segona edició de gent d'Ordino.

Ordino dona per fer-ne més?

I tant, però he escollit els més característics. La dona de la botiga de dolços, la metgessa, el carnisser, el capellà. Però el radi es pot ampliar.

Abans de dibuixar-los va parlar amb ells.

Bàsicament els comentava que estava preparant una mostra i que volia explicar la seva història en un dibuix. Els demanava que me l'expliquessin, tot i que d'alguns ja la coneixia i sabia el que anava a fer. Els feia una fotografia i els demanava sobre les seves grans passions.

Haurien estat diferents els dibuixos sense parlar amb ells?

Sí, fins i tot a alguns no els hauria dibuixat. Hi ha històries més interessants que altres.

I com va anar la inauguració?

Va ser fantàstic veure tot el poble parlant els uns amb els altres i comentant els dibuixos. Va ser una mena de cita de tots.

Què li han dit els protagonistes dels dibuixos?

Estan molt contents, fins i tot m'han comprat quadres.

ANDBUS
andorabybus.com | by REGINA

Baixa l'APP

Reserva

Modifica

Localitza

